ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX ● № 88 (2660). ● ВІВТОРОК, 24 липня 1979 РОКУ. ● Газета виходить з 1939 року ● Ціна 2 коп.

Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. К. Крупської
Інв. №

Контрольный экземпляр

ОУНБ ім. Д. І. Чижевського

ВОНИ СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ

Широкого розмаху набуває змагання механізаторів на жнивах нинішнього року. Кожен прагне вбрати ниву в найкоротші строки, без втрат зерна. Ранні зернові і зернобобові культури скошені на площі 492,6 тисячі і обмолочено на 437 тисячах гектарів.

У боротьбі за приз обкому комсомолу «Золотий колос» найбільший ужинок мають комсомольсько-молодіжні екіпажі, які очолюють названі товариші.

НА КОМБАЙНАХ СК-6 «КОЛОС»:

Андрій ТРЮХАН (радгосп «П'ятихатський» Петрівського району) — 13.371 центнер;
Григорій МАЧАЛЮК (колгосп імені Ульянова Новоукраїнського району) — 8.658 центнерів.
Валерій ГЛУЩЕНКО (колгосп імені Фрунзе Долинського району) — 7.928 центнерів;

НА КОМБАЙНАХ СК-5 «НИВА»:

Анатолій НАБОК (колгосп імені Ульянова Новоукраїнського району) — 9.418 центнерів;
Олександр Дубінчук (колгосп імені XX з'їзду КПРС Петрівського району) — 6.984 центнери;
Олександр СКОРИК (колгосп імені Комінтерна Онуфріївського району) — 6.058 центнерів.

НА КОМБАЙНАХ СК-4:

Василь КРЕНЬ (колгосп імені Петровського Компаніївського району) — 4068 центнерів;
Віктор ГУДИК (колгосп «Ленінський шлях» Долинського району) — 3363 центнери.
Валерій МАЛЬЦЕВ (колгосп «Дружба» Петрівського району) — 3180 центнерів.

Вітаємо з успіхами героїв комсомольської загінки!

«ЗЕЛЕНІ ЖНИВА»: РЕЗОНАНС

Молодь області схвалює і підтримує заклик новомиргородців взяти шефство над заготівлею кормів для громадського тваринництва.

Спільними зусиллями

Літо — це найгарячіша, найвідповідальніша пора «зелених жнив». Саме зараз ми намагаємося докласти максимум зусиль, щоб заготовити корміз на весь зимовий період. Адже маємо забезпечити ситу відгодівлю 4396 голів худоби. Тому в ці дні ми ділом відповідаємо на заклик молоді Новомиргородського району взяти шефство над заготівлею кормів.

З найбільшою віддачею працюють молоді механізатори, комсомольці Юрій Золотухін, Володимир Євась, Тамара і Петро Мельники та інші.

«Зелені жнива» цього року незвичайні. Неврожайний рік. Складні погодні умови. Все це вимагає від нас, працівників тваринництва, особливих зусиль саме у ці літні дні, коли день рік годує.

Велику допомогу у заготівлі зелених кормів надають нам робітники і службовці Доброзеличківки. В нашому колгоспі організовані спеціальні тижневі ланки кормодобувників. На сьогодні вони заготовили понад 200 тонн зелених кормів.

У нас на обліку кожна робоча година, кожний зелений масив.

Специфіка роботи вимагає не тільки чіткого контролю за використанням кормів. Наприклад, наш зоотехнік кожної декади робить контрольну перевірку раціону кормів усіх відгодівельних груп. Це теж дає можливість економніше використовувати не тільки зелені, а й грубі корми, а також гранули.

Успіх цьогорічних «зелених жнив» — у нашому спільному зусиллі.

І. ДИШЛЕВИЙ,
завідуючий підприємством яловички колгоспу імені Свердлова Добровеличківського району.

Станьмо поруч

— так вирішили піонери Новоукраїнської СШ № 5. Допомагаючи колгоспникам, вони уже зібрали 14 тонн дикорослих трав.

Літом завжди цікаво. А тим паче цікаво, коли тобі, вчорашньому п'ятикласнику, довіряють якусь важливу, цілком дорослу роботу: збирати малину чи лікарські рослини. У спортивно-трудовому таборі ми не тільки відпочивали, а й працювали — допомагали збирати врожай фруктів у колгоспі імені Шевченка.

У цей час дізналися, що перед колгоспниками стоїть важливе і відповідальне завдання: забезпечити кормами громадське тваринництво. Помітили ми й те, що саме зараз у господарстві робочих рук не вистачає, адже більша частина юнаків і дівчат працюють на збиранні хліба. Тоді й виникло у нас рішення — допомогти комсомольцям колгоспу у косовиці дикорослих трав. Зібрали збори загону, обговорили це питання, а потім звернулись зі своєю пропозицією до райкому комсомолу. Там нас підтримали і дали завдання: назбирати вручну 2 тонни дикорослих трав.

Так було створено загін «Піонерський». Обрали командира, комісара, чітко визначили завдання для кожного.

Загін у нас невеликий, однак, завдання ми переглянули, зважили свої можливості і зобов'язались зібрати не 2, а 25 тонн дикорослих трав.

Працювати нам не звикати. Спорт, яким щодня займаємося, — це насамперед праця, яка вимагає витримки і дисциплінованості.

Загін уже здав комбікормовому заводу понад 14 тонн корму — більшу половину завдання. Завзято працюють Сергій Заїченко, Владик Будь, Юра Борисенко, Ігор Масол, Микола Колос, Володя Мисливий та інші.

Ми звертаємося до всіх піонерів області із закликом підтримати нас і допомогти комсомольцям заготовити корми для громадського тваринництва.

О. ТРУБЕНКО,
учень Новоукраїнської середньої школи № 5, член загону.

НАЗИВАЄМО ІМЕНА ПРАВОФЛАНГОВИХ

ЖНИВА-79: БУДНІ НАСТУПУ

ГЕРОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ЗАГІНКИ

ЧЕСНЕ ХЛІБОРОБСЬКЕ

ТОГО ДНЯ, здавалося, все було проти них — нерозлучної п'ятірки — комсомольсько-молодіжної ланки збирально-транспортного загону: комбайнера Валерія Глущенка, його помічника Миколи Івановича Оводенка, шоферів Миколи Шеремета й Володимира Совгирі, тракториста Василя Кушніренка. Об'єднали їх жнива. Ота щорічна пора, нехай коротка, спресована з напружених хвилин і годин, але така очікувана, відповідальна, бо вона найточніше визначає, який ти є хлібороб.

Так от, командир екіпажу Валерій Глущенко відчув, що поламка комбайна несподівана якось позрадницькому. Він же сам ремонтував «Колоса». Не довірився тому, що комбайн жнивував тільки один сезон. Перебрав у машині все до гвинтика, кілька разів обкатував, перевіряючи агрегат у роботі, на герметичність. І ось на тобі — чи ще й за півдня зарадиш лихові? Післяобідня злива з градом зіпсувала настрій уже зовсім.

Усі п'ятеро чаклували біля комбайна. Навіть злива не загнала їх до затишного приміщення. Працювали вправно. Час від часу лунали короткі команди Валерія, такі зрозумілі товаришам. На якусь мить відвернула увагу кухарка, покликавши їх обідати. Але було не до обіду...

Хліба видалися низькорослими, колоски — легкими: наслідки посухи. Найменші втрати на достиглому лані вважатимуться злочином. Валерій Глущенко заздалегідь складав плани, як обладнати комбайн, щоб підготувати його до роботи за таких умов. Косарку обладнав на низький зріз, ретельно перевірив роботу коробки швидкостей, адже розумів, що доведеться весь час маневрувати, аби не допустити втрат зерна. Словом, готувався він до жнив, як і належить командирові екіпажу. У своїй стратегії і тактиці на час вирішальної битви за хліб все врахував, зважив. І була прицільна задумка: навіть на нинішніх жнивах повторити минулорічний результат, здобути у соціалістичному змаганні титул кращого комсомольсько-молодіжного екіпажу району. Довести, що минулорічний успіх був не випадковим. До того ж дуже хотілося перемогти досвідченого комбайнера Миколу Ланкратова.

Трохи сумним був початок того суперництва. Начальник збирально-транспортного загону Михайло Степанович Люшин розпорядився одного дня коротко:

— Твоя ланка, Валерію, буде обкошувати краї. Завтра зранку і починайте. За вами підуть інші.

В. ГЛУЩЕНКО.

Настрій у всіх п'ятьох нараз упав. Виходить, що зобов'язання брали всі майже однакові, а умови змагання нерівні. Їх ставлять на таку роботу, що при всьому старанні не розженешся. Та Валерій розрядив той настрій товаришам:

— Це ж добре. Коли вийдемо в число переможців, ніхто не скаже, що прийшли на готове.

Та дні таки пішли важенькі для комсомольсько-молодіжного екіпажу. Тільки й знали, що переганяли комбайна від поля до поля — обкошували краї. Нервували, хоч і намагалися приховати свій настрій один від одного. Адже у інших екіпажів уже сяяли на комбайнах перші зірочки.

Це вже потім, коли «зоряним» став і їхній комбайн, Валерій Глущенко, трохи ніяково, але відверто скаже: «Іноді хотілося покинути все. З мене вистачить!» Але то тільки в критичні моменти. Насправді ж він піднімав настрій навіть Миколі Івановичу Оводенку — найстаршому серед них. Тоді й прикинув у думках: твердих норм на обкошуванні не встановлено. Можна працювати, як виходить, а можна спробувати й тут норму виконати. Порадився з товаришами, разом розробили щільний графік роботи, де визначили час наповнення бункера комбайна, одного маршруту машин і трактора.

Вже на обкошуванні країв екіпаж Глущенка почав наздоганяти екіпаж Миколи Ланкратова. У день, коли хлопці приступили до збирання хліба прямим комбайнуванням, на їх рахунку було 1020 центнерів намолоченого зерна, на рахунку суперників — 1600.

(Закінчення на 2-й стор.).

СТУПЕНІ СХОДЖЕННЯ

Підбито підсумки соціалістичного змагання серед молодих майстрів доїння і комсомольсько-молодіжних колективів молочнотоварних ферм області за другий квартал 1979 року.

Розмах соціалістичного змагання за приз газети «Молодий комунар» «Першій молодій п'ятитисячниці Кіровоградщини» у першому півріччі четвертого року п'ятирічки свідчить про те, що вже є претенденти завоювати цей приз. Так,

Галина Черчіл з колгоспу «Шлях до комунізму» Добровеличківського району за шість місяців подоїла на корову по 2486 кілограмів молока;
Галина Олефіренко з колгоспу імені XX з'їзду КПРС Бобринецького району — 2357;
Наталія Рогожина з колгоспу «Мир» Гайворонського району — 2303;
Валентина Мартинюк з колгоспу імені XX з'їзду КПРС Добровеличківського району — 2292;
Валентина Єпішева з колгоспу «Перше травня» Маловисківського району — 2276;
Олена Берегова з колгоспу «Аврора» Вільшанського району — 2265;
Ірина Ярмошевич з колгоспу імені Калініна Новоукраїнського району — 2218;
Володимир Міщенко з колгоспу імені XX з'їзду КПРС Бобринецького району — 2203;
Ольга Ройбул з колгоспу «Росія» Новоукраїнського району — 2187;
Валентина Чижова з колгоспу імені Щорса Долинського району — 2185;
Галина Юрченко з колгоспу імені Мічуріна Новгородківського району — 2177;

Серед комсомольсько-молодіжних колективів ферм найвищих успіхів досягли:

комсомольсько-молодіжний колектив МТФ колгоспу імені Свердлова Добровеличківського району (групкомсорг Алла Ніжицька), який за півроку одержав на корову в середньому 2020 кілограмів молока;

комсомольсько-молодіжний колектив МТФ імені 50-річчя ВЛКСМ колгоспу імені XX з'їзду КПРС Бобринецького району (групкомсорг Володимир Міщенко) — 1915;

комсомольсько-молодіжний колектив МТФ колгоспу «Шлях до комунізму» Добровеличківського району (групкомсорг Галина Рибій) — 1784;

комсомольсько-молодіжний колектив МТФ № 3 колгоспу імені Леніна Долинського району (групкомсорг Іван Маркуш) — 1754.

Трудове суперництво молодих тваринників області триває. Майстри доїння борються за те, щоб п'ятирічний план по надоях молока на корову виконати до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

ЧЕСНЕ ХЛІБОРОБСЬКЕ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Але й далі змагання розгорталося не на рівних умовах. За комбайном Миколи Ланкратова закріплено два трактори для відвезення соломи, за комбайном Валерія Глущенка — один; не вистачає поки що в господарстві кадрів механізаторів на період масових кампаній. Хлопці з комсомольсько - молодіжного якось підрахували, що через це вони вимушено простоюють щодня майже по півтори години.

...І все ж вони перемогли. Навіть у нерівних умовах. На шостий день інформаційний бюлетень повідомив: «Екіпаж Валерія Глущенка обігнав екіпаж Миколи Ланкратова на 90 кілограмів зерна».

Всього на 90 кілограмів. Але які важливі були для Валерія, його товаришів ці кілограми!

— Коли парторг відділка Іван Михайлович Крицун привіз цей бюлетень, нашій радості не було меж, — згадує Валерій. Перемогу завойовували день у день. І допомогла упевненість, до якої Валерій Глущенко йшов свідомо. Бо має комсомольський характер, що не дає права на відступ перед труднощами.

РАНІШЕ кілька років підряд Валерій Глущенко працював помічником комбайнера. Був справним помічником, часто підміняв комбайнера. На той час Микола Ланкратов став першим комбайнером району.

На звітно-виборних комсомольських зборах Валерій сказав з трибуни несподівано для всіх:

— Дайте мені нового комбайна, і я наздожену Ланкратова.

Люди хвальків, звісно, не люблять. Але цього випадку говорив не хвалько, а добросовісний трудівник. Як тут не повірити?

Напередодні минулорічних жнив Валерій таки отримав нового «Колоса». Згодом жителі всього району слідкували за змаганням двох екіпажів з колгоспу імені Фрунзе. Вимпел райкому комсомолу «Кращому молодому женцю району» майорів на комбайні комсомольця Валерія Глущенка протягом усіх жнив. І слова, даного на комсомольських зборах, механізатор дотримав. Екіпаж Валерія Глущенка скосив хліба на площі 397 гектарів і намолотив 17401 центнер зерна. Екіпаж Миколи Ланкратова — відповідно: на 381 гектарах — 16123 центнери.

Це був подвиг, народжений у нелегких трудових буднях на хлібній ниві.

...Того дня їм не щастило. Несподівана поламка, злива з градом. Обідали пізно, не відчуваючи смаку страв. А за вікном чекав на них, як усі жартома кажуть, шостий член екіпажу—їхній «Колос». Йому потрібна була негайна допомога. Щоб зібрати швидше хліб.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
Долинський район.

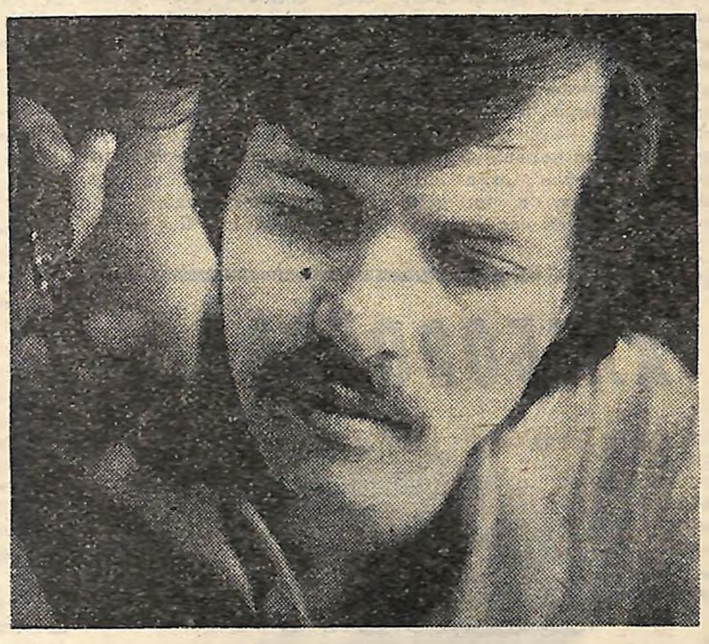

Комсомолець Віталій Моторний, п'ятий рік працюючи на Кіровоградському заводі радіовиробів, зарекомендував себе вмілим і старанним радіомонтажником. Нині він має особливе доручення — працює над розробкою пересувної контрольної телевізійної станції для Олімпіади-80.

Фото В. ГРИБА.

ЗБОРИ ПАРТІЙНОГО АКТИВУ

Відбулися збори партійного актиу Ленінського району міста Кіровограда. Збори розглянули питання «Про завдання партійних організацій району по виконанню постанови ЦК КПРС «Про дальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи».

З доповіддю виступила другий секретар Ленінського райкому Компартії України Т. І. Валькова.

У роботі зборів взяла участь і виступила секретар Кіровоградського міськкому Компартії України А. О. Кошелева. Вона також вручила представникам району Перехідний Червоний прапор міськкому партії за перше місце у соціалістичному змаганні, яке вибороли трудівники району у другому кварталі нинішнього року.

У розглянутому питанні збори прийняли розгорнуту постанову.

Ми — радянські

У видавництві «Прогрес» вийшла книга відомого американського письменника і журналіста СТАДСА ТЕРКЕЛА «РАБОТА». Це документальна розповідь про не, про суспільство, про світ в цілому. Задум вдався: героєм книги став «середній» американець. Кожна розповідь про нього — це своєрідне дослідження мікросвіту людини, яка живе за капіталістичного ладу.

Усе легше пізнається в порівнянні. Тому й хочеться зіставити долі людей, однакових за віком, які проживають у СРСР і США — країнах з різним соціальним ладом.

КОНТРАСТИ

... Він народився у полі. Бо в матері не було грошей, щоб піти до лікарні. Скільки себе пам'ятає сільськогосподарський робітник з Каліфорнії Роберто Акуна, супутниками життя його родини були злидні і голод, важка виснажлива праця: «Коли збираєш урожай, з пальців злазять нігті, адже вони весь час загинаються за край ящика. Руки розпухають. Я бачив, як батьки плакали з відчаю, хоч працювала вся наша сім'я».

Роберто Акуна почав працювати у полі з 8 років. Допомоги від нього було мало, але й вона приносила якусь користь сім'ї.

«Ми виходили у поле зарані, близько четвертої години, і працювали до шостої вечора. Потім — швидше додому, щоб переодягнутися у чисте і бігти до школи... Об одинадцятій ми вже хотіли спати. Вчителі надсилали додому записки, скаржилися матерям, що ми неуважні на уроках. Ми часто не виконували домашніх завдань, тому що працювали».

Праця не була для нього радістю. Тяжка, виснажлива, вона народжувала дитячі, нездійснені мрії. Мрії надзвичайно прозаїчні: про той час, коли матері не доведеться більше їздити з місця на місце у пошуках роботи, і вона буде господинею затишного будинку, де мешкатиме їхня сім'я. Ось і все, що треба для щастя, вважав американський підліток.

Читаєш про таке, і важко уявити собі, що десь ще існує безжальна експлуатація дитячої праці. Як не схоже це на будні юних громадян нашої країни! Прекрасні сучасні школи, кваліфіковані вчителі, піонерські табори, шкільні табори праці та відпочинку, де підлітки звикають по-дорослому ставитись до роботи.

Справді, давайте поміркуємо. Щороку старшокласники середніх шкіл села Злинки Маловисківського району на період літніх канікул охоче залишаються у шкільному таборі праці та відпочинку, або ж ідуть працювати у колгосп — механізаторами, тваринниками. Ідуть не задля того, аби латати дірку у сімейному бюджеті. Сім'ї колгоспників живуть заможно. Це видно з першого погляду, варто лише пройти вулицями сучасного села, побувати у будь-якій сім'ї. Ні, школярів приводить до тракторної бригади не скрута, не прагнення «стати міліонером і скупити всі навколишні ранчо», а бажання випробувати себе, бути корисним рідному колгоспові, примножувати багатство країни. З таким бажанням прийшли сюди свого часу Василь Романков, Іван Поляков, Сашко Сорокін, Василь Пішехонов, Юрій Аврамов. Ці хлопці після практики залишилися у бригаді І. А. Ковальова на все літо. Праця механізатора стала їхнім покликанням. Вони приходили з роботи стомлені, але радісні. Їхній же ровесник з Каліфорнії згадує: «Цілий день не розгинаєш спини. А коли приходиш додому, всі руки у пухирях і спину страшенно ломить. Валишся на ліжко і засинаєш як убитий. А тут знову підійматись — і в поле». Відчуваєте гіркоту останньої фрази? Так говорять, коли праця не в радість, коли вона стає важким відбуванням необхідної повинності.

У нашій країні, у дружній атмосфері таборів праці і відпочинку школярі допомагають одне одному, радіють успіхам товаришів. Багато юних стають помічниками комбайнерів, створюються сімейні екіпажі. Кожен віддає роботі всі сили і гордий тим, що докладає своїх рук до спільної справи. А ось як описує сільськогосподарські роботи Роберто Акуна: «Хазяїн прагнув натравити людей з різних таборів одне на одного. Кращі ділянки для роботи він віддавав найсприятливішим. Так вносився у роботу дух конкуренції. Витискав із нас все, що було можливо». Ще одне зізнання одного з героїв твору: «Біда в тому, що хазяїн не вважають нас за людей. Ми для них просто бездумні тварини».

Від всемогутньої влади грошей у країнах капіталу переходять всі страждання поневолених. І герой книги Стадса Теркела стає на шлях боротьби. Він — профспілковий активіст, відстоює інтереси простих сільськогосподарських робітників. «Треба змінити життя сільськогосподарських робітників і показати величезним монополіям, що вони ще не найголовніші у світі». Роберто Акуна розуміє, що це нелегко, та відступати не збирається.

Письменник змальовує сучасну капіталістичну епоху відчуження, дегуманізації і стандартизації праці. Герої Теркела не хочуть миритися зі своїм становищем, прагнуть працювати так, щоб відчувати радість від роботи.

Порівнюючи два способи життя, ми бачимо всю цінність надбань, соціалістичних перетворень у нашій країні, проймаємося гордістю за нашу Країну Рад, у якій так високо звеличено людину праці.

Ю. ДМИТРЕНКО.

СОЦІАЛІСТИЧНЕ ЗМАГАННЯ: АНАЛІЗ ПРАКТИКИ

ФАКТ ЧИ ПОДІЯ?

У НОВГОРОДЦІ НА БАЗІ МІСЦЕВОГО СПТУ № 6 ВІДБУЛИСЯ ОБЛАСНІ ЗМАГАННЯ НА КРАЩОГО МЕХАНІЗАТОРА-ОРАЧА СЕРЕД УЧНІВ СІЛЬСЬКИХ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНИХ УЧИЛИЩ.

Для Віри Ткаченко — випускниці Гайворонського сільського профтехучилища, єдиної з дівчат учасниці змагань, усе давно вирішено. Механізатором вона стала не випадково. Головну роль зіграла сімейна традиція. Адже її мати, Надія Михайлівна, працює механізатором у колгоспі імені Котовського Добровеличківського району. Старший брат Андрій також закінчив училище в Гайвороні. Зараз служить в армії.

Так і Віра. Водити трактор, орати, сіяти для неї над усе. У цьому переконалися члени жюрі, учасники змагань. Віра продемонструвала добрі знання техніки, уміле володіння трактором. Високу оцінку одержала за оранку. В результаті — друге місце. Хорошу майстерність показали й інші призери. Олександр Омельченко з Оникіївського училища Маловисківського району, Володимир Решетняк з Голованівська. Безсумнівно, що їхні здобутки стали надбанням для інших, менш досвідчених учасників. Так, наприклад, учні з Дмитрівки Знам'янського району Микола Довженко, Василь Неруш і Сергій Іванчишин, які виступили не зовсім вдало, запевнили, що у них все ще попереду, їм ще вчитися і вчитися.

Розповідь про змагання молодих фахівців області я розпочав із конкретного факту не випадково. Саме цей момент найбільше запам'ятався.

Коли збирався на конкурс, сподівався побачити багато цікавого. Сподівався на урочистість і святковість, присутність численних уболівальників, зацікавлених осіб. Все обійшлося простіше і прозаїчніше. Так от.

Організація змагань. Накрапав дощ. Новгородка зустріла прохолодою. А організатори конкурсу, місцеве керівництво СПТУ побоювалися, чи не піде більший? Чи не намокне поле, яке може стати малопридатним для оранки? Та обійшлося благополучно. Із-за хмар виглянуло сонце. Піднявся настрій прибулих. Нарешті пролунала команда: «По машинах!» Змагання почалося. А в цей же час у майстерні училища лунали удари об метал. Це, як нас сповістили, ремонтували ще кілька агрегатів, на яких будуть демонструвати свою майстерність учасники змагань.

П'ять тракторів Т-74 з плугами стояли в шерензі біля розміченого поля. Чекали й люди. І коли хтось запропонував розпочати урочисту частину змагань, виявилося, що відсутня одна з команд-учасниць — бобринецька. Не вистачало і відповідної документації. Наспіх почали складати список суддів. Замість тих, хто не прибув, призначали нових. Навіть головного хутко визначили члени жюрі кивками голови один одному. А потім був інструктаж суддів. Саме той інструктаж, що його проводять заздалегідь.

Початок змагань затягнувся до одинадцятої. Загуркотіли трактори, учасники вивели їх у перші загінки.

... Коли ми в ролі глядачів на спортивних змаганнях, нас цікавлять не тільки результати переможців, їх феноменальність чи сила. Якось мимоволі ми самі стаємо учасниками тих поєдинків. Адже гарно, коли повз трибуни йдуть стрункі, сильні атлети. Кому з болільників, незалежно від того, де він знаходиться, — на місці події чи біля екрана телевізора, не захочеться стати таким? Агітація за спорт діє. Скільки малюків, подивившись красиве свято, вирішує піти в спортивні секції. Все більше й більше людей приступає до занять фізкультурою.

Саме такої, або подібної агітації за професію на обласних змаганнях молодих орачів не було. Учасники змагань, присутні не почули теплих слів про значимість хліборобської професії. Про те, що саме молодим вирішувати долю сьогоднішнього і майбутнього урожаю.

Організатори змагань не спромоглися запросити на поле навіть старшокласників з Новгородки, навколишніх сіл. Не створили для них своєрідний день відкритих дверей з демонстрацією престижності професії. Навіть в училищі мало хто знав про змагання: не було в Новгородці жодної афіші чи оголошення.

Переможці одержали нагороди і пам'ятні подарунки, а організатори — представники сільського господарства, професійно-технічної освіти області, Новгородківського райкому комсомолу — поставили у своїх реєстрах помітки про проведення чергового заходу.

... Були змагання, були переможці. Та не було квітів, музики. Не досягнуто головної мети суперництва — агітації за благородну професію хлібороба.

Відбувся факт, а не подія, після якої б юнаки і дівчата, що стоять на порозі дороги у самостійне життя, вирішили б стати працівниками сільського господарства.

А. ШИЛОШИЙ,
спецкор «Молодого комунара».

Пам'ять села

У селі Тишківка Добровеличківського району відбулася вистава Полтавського музично-драматичного театру імені Гоголя «Покинута» з участю нашого земляка, заслуженого артиста УРСР Олександра Зазимка.

Тишківка по праву гордиться своїми людьми: знаменитих у нього чимало — від хлібороба до віце-адмірала. Серед них — і три заслужених артисти республіки. І ось минулої суботи тишківчани зустрілися з одним зі своїх талановитих земляків — заслуженим артистом УРСР, актором Полтавського музично-драматичного театру імені Гоголя Олександром Зазимком, який разом з колегами-акторами привіз на сільську сцену п'єсу «Покинута». Це був ніби творчий звіт митця перед людьми, серед яких зароджувалася й міцніла його любов до прекрасного і набиралася сили його пісня, щоб у майбутньому полонити серця любителів театру...

...Кажуть у селі про Зазимків: співучий рід. А ще — працьовитий, чесний. Батько Олександра усе життя хлібороб, довгий час очолював тракторну бригаду, має урядові нагороди. І коли на сцені з'являється його схвильований син, коли він дякує землякам за хліб-сіль і теплоту, — радісною сльозою горять очі Зазимка-старшого. Бо на його сина дивиться все село: а то — суворий екзаменатор.

А тишківчани пам'ятають, як був Олександр Зазимко школярем і виступав на сцені старого сільського клубу, й пізніше, як приїжджав з інституту на канікули і влаштовував з друзями концерти й вистави. У ті часи, коли з'являлася чергова концертна афіша, люди питали завклубом чи когось із Сашкових друзів:

— А Зазимко співатиме?

І вільних місць у залі не було...

Сьогодні ж односельці вперше бачать Олександра Зазимка на професійній сцені. У ролі, яку вперше зіграв 1967 року. Відтоді він грав свого Якова (п'єса О. Чучі «Покинута») майже 300 разів. Не тільки в Полтаві, а й у театрах Ленінграда, Москви, Краснодара, Вітебська, Сибіру...

Це — одна з улюблених ролей молодого актора. Тому, що його Яків — людина високих ідеалів, яка знає своє місце в житті, людина чесна і відверта. У виставі є така сцена. Журналістка Алла Жемчужна, егоїстка й пристосуванка, людина, в якій жорстоко помнявся Яків, «порадила» йому:

— Коли маєш у руках шматок хліба з маслом, то тримай його!

— А мені мало шматка хліба з маслом! — з притаманною сильним натурам пристрастю відповів Яків.

У цих словах — кредо й самого Зазимка. Він постійно у пошуку. Десятки ролей зіграно ним, і в жодній актор не повторюється, образи його героїв відшліфовані, характери їх щоразу повертаються до глядача новими, досі небаченими гранями. Навіть кілька разів подивившись добре відому нам «Наталку Полтавку», можна помітити, що Петро у виконанні О. Зазимка завжди трішечки інший.

— Легко з ним працювати, — говорить заслужений артист Української РСР Владлен Попудренко. — Олександр завжди щедрий на товариську допомогу, на добру пораду, на тепле слово. У театрі його люблять.

...А його цінавить у рідному селі все: який урожай цього літа, що збудовано за останні роки, які плани на майбутнє, чим живе молодь... І голова колгоспу імені Калініна, Герой Соціалістичної Праці Є. М. Буркацька, перший секретар райкому партії А. М. Мовчан, секретар райкому А. О. Чалаван та сільчани охоче розповідають про здобутки й перспективи Тишківки, про його славних працею земляків. Ясніє посмішка актора, чиє дитинство і юність пройшли на цій землі. Хоч нині вже й Полтавщина дорога йому, бо саме звідти пролягла його стежина у мистецтво, стежина, що вивела на широкий шлях визнання.

...У залі довго не стихають оплески. В оточенні друзів-артистів В. Попудренка, В. Кожевникової, Л. Незговорової, В. Моруса, Т. Шапошникової із величезним букетом квітів у руках — Олександр Зазимко. А тишківчани все йдуть на сцену з червоними жоржинами, запашними флоксами й дарують їх дорогим гостям.

Така велика радість, таке велике свято у селі.

Така велика пам'ять села...

Р. МАРЧЕНКО.

Добровеличківський район.

РЕПОРТЕР

Польські друзі — на Кіровоградщині

21 липня до Кіровограда прибула група молоді з Польської Народної Республіки на чолі з редактором польського молодіжного журналу «Нові вісті» А. Ковалином.

У день приїзду гості поклали квіти до підніжжя пам'ятників В. І. Леніну та С. М. Кірову. Потім вони здійснили екскурсію по місту, побували в Кіровоградському льотно-штурманському училищі цивільної авіації. У неділю група туристів побувала на хуторі Надія. Відбулася також зустріч польської молоді з комсомольцями Кіровограда.

Вчора наші гості відвідали дитячий садок заводу радіовиробів, завод «Червона зірка» та ряд інших підприємств і організацій міста.

Друзі з братньої Польщі перебуватимуть на Кіровоградщині до 26 липня. На них чекають нові подорожі, цікаві зустрічі.

В. ГОЛУБ.

На фото В. ГРИБА: група польської молоді на хуторі Надія.

ПОДІЇ — ФАКТИ — КОМЕНТАР

● ЗРОСТАЄ БЕЗРОБІТТЯ. ● РЕЖИМ ДИКТАТОРА ПОВАЛЕНО. ● КУБА ГОСТИННО ПРИЙМЕ ДЕЛЕГАТІВ VI КОНФЕРЕНЦІЇ ГЛАВ ДЕРЖАВ І УРЯДІВ КРАЇН, ЯКІ НЕ ПРИЄДНАЛИСЯ.

ПЛАНЕТА „МК"

ПОДІЇ — ФАКТИ — КОМЕНТАР

МІЖНАРОДНИЙ ОГЛЯД

США: Проблемам немає кінця

У Вашингтоні оголошено про відставку всього кабінету міністрів президента Дж. Картера, а також усіх його радників і спеціальних помічників у Білому домі. Такої події не знала сучасна історія США. На думку політичних оглядачів, відставка уряду викликана великими економічними труднощами, з якими американська адміністрація так поки що і не змогла справитись і які зв'язані, зокрема, з енергетичною кризою, що загострила до краю всі інші проблеми Сполучених Штатів.

Економічний барометр США давно вже передрікає кризу. Американську економіку лихоманить. Колись всемогутній американський долар продовжує неухильно падати на міжнародних валютних ринках. У країні бушує інфляція, зростає безробіття, сповільнюються темпи економічного розвитку. Недавно на нараді в своїй заміській резиденції Кемп-Девіді президент Картер публічно визнав, що «Сполучені Штати стоять перед реальністю економічного спаду і збільшення рівня безробіття в цьому році».

Ось деякі цифри. За останніми офіційними даними, валовий національний продукт — головний показник економічного «здоров'я» країни — скоротиться цього року на 0,5 процента. Чекають, що вже наступного року безробіття в країні перевищить рівень 7 процентів від загальної кількості працездатного населення порівняно з нинішнім — 5,6 процента.

Економічні труднощі в Америці особливо відчутно б'ють по молоді. Зростання армії безробітних відбувається головним чином за рахунок юних її «новобранців». Рівень безробітних серед молоді становить, за офіційними даними, 16,2 процента. Ще гіршим є становище молодих представників національних меншостей Америки. Так, серед негритянських юнаків і дівчат ця цифра перевищує 40 процентів! Не може знайти роботу і більшість випускників вищих навчальних закладів.

Перемога народу Нікарагуа

Патріотичні сили Нікарагуа — невеликої країни в Центральній Америці — здобули велику і важливу перемогу. Повалено кривавий і ненависний режим Сомоси, який тиранив країну протягом майже 45 років. Сам диктатор утік з пограбованим майном у США, де був обласканий американськими властями. І хоч імперіалістичні кола не відмовились від спроб зберегти в Нікарагуа залишки диктаторського режиму, тобто «сомосизм без Сомоси», ці старання приречені на провал. Нікарагуанський народ сповнений рішимості довести до кінця боротьбу за право встановити демократію в країні, за право самому вирішувати свою долю.

У перших рядах патріотів крокує молоде покоління Нікарагуа. Саме на його плечі ліг основний тягар збройної боротьби проти диктаторського режиму.

Ситуація в Нікарагуа швидко змінюється на користь патріотів. Створений недавно тимчасовий демократичний уряд національного відродження обнародував свою політичну програму, спрямовану на глибокі демократичні перетворення. У політичній галузі він має намір встановити у країні «лад», який ґрунтуватиметься на принципах демократії, справедливості і соціального прогресу». Програма гарантує повне здійснення прав людини та її основних свобод, ліквідацію репресивних інститутів Сомоси. Буде створено нову армію, кістяк якої становитимуть бійці фронту національного визволення ім. Сандіно. Уряд має намір проводити зовнішню політику на принципах незалежності і неприєднання. В галузі економіки він спрямує свою діяльність на перетворення в ключових галузях, у тому числі на здійснення аграрної реформи, створення державного, суспільного сектора поряд з приватним. Головне завдання в соціальній галузі — підвищення життєвого рівня нікарагуанців.

Вже тепер уряд докладає зусиль з метою нормалізації життя в країні, відбудови економіки, забезпечення населення продовольством і житлом. У більшості визволених районів обрані народом місцеві органи влади приступили до розв'язання цих завдань. Вони ліквідують наслідки бомбардувань, налагоджують постачання населенню питної води і електроенергії, відбудовують промислові підприємства, споруджують тимчасові житла для людей, які лишились без притулку.

В. БАЙДАШИН, І. АБЛАМОВ, (ТАРС).

ГАВАНА ГОТУЄТЬСЯ ДО ЗУСТРІЧІ

За вісім кілометрів від хмарочосів гаванського центру завершується будівництво Палацу з'їздів. У вересні він гостинно прийме делегатів VI Конференції глав держав і урядів країн, які не приєдналися. Понад сто кубинських архітекторів, інженерів, проектувальників і майже тисяча робітників — будівельників за два роки збудували цю прекрасну споруду. Нею сьогодні по праву пишаються кубинці.

— В останні роки Куба не раз ставала місцем проведення міжнародних форумів, і необхідність такої споруди назріла давно — говорить директор Палацу Абрахам Масікес. — А втім, тут проводитимуться найрізноманітніші заходи — міжнародні й національні. Для цього в Палаці буде все необхідне. Тільки площа критих приміщень — понад 42 тисячі квадратних метрів. Тут розміститься зал для пленарних засідань на 1700 чоловік, два зали — на 400, два — на 150, вісім — на 100 чоловік кожен. Кондиціоноване повітря, система синхронного перекладу, відеозапис, чудово обладнані численні пресбюро дозволять продуктивно працювати учасникам форумів, журналістам.

Головний проектувальник — кубинський архітектор Антоніо Кінтана. В його трудовому активі більше сотні великих споруд. У їх числі меморіал засновнику Компартії Куби Хуліо Антоніо Мелья, готель «Вікторія» в Ханої та багато інших.

— Ми ретельно вивчили ряд зарубіжних проектів, — говорить А. Кінтана, — і зокрема московського Палацу з'їздів. Наші спеціалісти відвідали палаци конгресів у Франції, Іспанії, НДР, Алжирі. З урахуванням досвіду інших країн ми проектували і будували наш палац. Одна з головних умов — споруда не повинна порушувати гармонії навколишньої природи.

За попередніми даними в Гавані зберуться представники ста країн. Висвітлюватимуть хід конференції більше тисячі журналістів. Уряд Куби робить усе для забезпечення успішної роботи цього великого міжнародного форуму. Окрім Палацу з'їздів споруджено новий багатоповерховий готель, завершуються роботи по реконструкції аеропортів у Гавані та провінції Камагуей.

Кубинці сподіваються, заявив у Коломбо на засіданні координаційного бюро держав, які не приєдналися, міністр закордонних справ Куби Ісідоро Мальмієрка, що «перша на землі Латинської Америки зустріч представників країн — учасниць руху неприєднання з усією повнотою продемонструє солідарність її членів, донесе вільний вітер свободи до народів, які борються проти колоніального панування, проти імперіалістичного гніту».

А. РУСАНОВ, власкор АПН.

Гавана.

ПНР-35 РОКІВ

СВЯТКУЮЧИ ЮВІЛЕЙ

22 липня польський народ урочисто відзначив 35-річчя своєї соціалістичної вітчизни. У ПНР це найголовніше свято країни називають Днем Відродження. Пам'ятного липневого дня 1944 року в щойно звільненому місті Хелм було опубліковано історичний маніфест Польського комітету національного визволення. Він сповістив світ про створення народної республіки.

У рік свого 35-річчя народна Польща повністю оновлена країна, яка виходить у першу десятку промислово розвинутих держав світу, країна з передовими суспільними відносинами і високим культурним рівнем, з міцними політичними позиціями на міжнародній арені, в основі яких лежить мудра послідовна політика польської об'єднаної робітничої партії і союз ПНР з СРСР та іншими братніми соціалістичними державами, який постійно зміцнюється.

Поляки зустрічають свято в обстановці трудової і політичної активності, новими перемогами на шляху втілення в життя рішень VII з'їзду ПОРП.

Пам'ятний червень 1944 року поклав початок спільній праці на будівництві власного дому, своєї соціалістичної вітчизни. З самого початку цю істину усвідомила і взяла близько до серця більшість польського народу, хоча були і такі, хто з недовір'ям і навіть вороже поставився до самих понять «народна влада», «соціалізм», «комунізм». Комуністи йшли попереду на кожній ділянці трудового фронту, ведучи за собою маси і показуючи глибоку суть та зримі ефекти злагодженої роботи.

Уже в перші післявоєнні місяці зародилося змагання. Ініціаторами його виступили активісти лодзинської організації комуністичної молоді — Союзу боротьби молодих. Їх почин підхопили численні трудові колективи усієї країни. З'явилося нове поняття — трудовий героїзм. Людей, які йшли попереду в цьому русі, — шахтарів Петровського, Маркевко та багатьох інших знали всі.

Трудове змагання по сьогоднішній день — хоча з часом мінялись його форми — одне з найбільш характерних явищ суспільного життя народної Польщі. З особливою силою це виявляється зараз, коли республіка святкує свій ювілей. У відповідь на заклик Першого секретаря ЦК ПОРП Едварда Герека з виробничими і громадськими починами виступили трудівники всіх галузей промисловості і сільського господарства. Рух охопив більше дев'яти тисяч трудових колективів, біля 55 тисяч змін і бригад.

Почини на честь 35-річчя відіграють велику роль у народному господарстві країни, у виконанні державного плану, завдань по розвитку експорту. Та набагато важливіший інший аспект цього масового руху: він ще раз підтверджує гарячий патріотизм польського народу, служить вираженням повної підтримки програми і політики ПОРП. У цьому виявляється висока свідомість суспільства, яке будує розвинутий соціалізм.

Лех ДОМБРОВСЬКИЙ, польський публіцист. (Інтерпрес — АПН).

СПОРТ СПОРТ СПОРТ

СВЯТО МОЛОДОСТІ І ДРУЖБИ

Яскрава райдуга спалахнула в небі Москви над Лужниками: прапори всіх союзних республік Країни Рад, майже дев'яносто зарубіжних держав, які направили своїх спортсменів у Радянську столицю, замайоріли над велетенською чашею Центрального стадіону імені В. І. Леніна. Тут урочисто відкрилася VII літня Спартакіада народів СРСР — свято молодості, здоров'я, дружби.

Статистика Спартакіади вражає: у фінальних стартах найбільшого спортивного змагання року, яке перевершує за своїми масштабами Олімпійські ігри, беруть участь близько 10 тисяч найсильніших радянських і понад 2500 іноземних спортсменів.

Фанфари сповістили про початок маріш-параду. Карбуючи крок, перед трибунами пройшли колони спортсменів Москви, Ленінграда, союзних республік. Учасники параду вишикувались на полі стадіону. Пролунав сигнал: «Слухайте всі!».

Овацією зустріли присутні привітання Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва учасникам і гостям VII літньої Спартакіади народів СРСР.

На малому стадіоні

ОЛІМПІЙСЬКИЙ ВОГОНЬ — У ПІОНЕРСЬКОМУ ТАБОРІ

ЯК ВІДНАЙТИ ЗАВЗЯТТЯ?

КОЛИ МОВА заходить про успішні старти юних спортсменів Кіровоградщини на фіналах XXVIII Спартакіади школярів України, найбільш досвідчені фізкультурні активісти підкреслюють, що допоміг комплекс ГПО. Виручив високий фізичний гарт наших вихованців. От ще б розв'язати проблему розвитку плавання.

Справді, наприкінці кожного навчального року школярі складають залік з фізичної та військово-технічної підготовки, більшість з них виконують усі нормативи комплексу ГПО. А от на водних доріжках ще не визначились. Не всюди є закриті плавальні басейни, а в ставу чи в річці вода ще холодна. Прийдуть восени до школи — знову ніколи зробити гожий розгін, бо за один — два тижні не підготуєшся до заліку.

Але є літо. Літо в піонерському таборі. Ось де надолужити прогаяне! Тут можна багато зробити, якщо спортивно-масові заходи стануть невід'ємною частиною всієї виховної роботи з дітьми.

РАЗОМ в комітеті комсомолу заводу «Червона зірка» підбирали наставників юних ленінців на черговий літній сезон в піонерський табір імені Юрія Гагаріна, то виходили з того, хто з комсомольців може по-справжньому допомогти дітям робітників підвищити фізичний гарт. Першого назвали інженера-конструктора Дмитра Терзі — спортсмена - розрядника, кращого багатоборця ГПО. А з ним сюди, в мальовничий гай, що за Трепівкою, поїхали слюсар Валерій Ніколенко, планувальник Любов Чуйко, конструктор Раїса Стрілець. Та й сам старший піонервожатий, електрозварник верстатного цеху Василь Гавриш, теж гарний спортсмен. Запросили працювати разом з комсомольцями заводу і молодих викладачів фізвиховання педінституту Миколу Педюру та Миколу Пасторонка.

... Щодня для кожного піонерського загону складається спеціальний путівник. Спортивно-масові заходи обов'язкові: «Показові виступи кращих спортсменів табору», «Старти надій», «День стрибуна», «Підготовка до табірної спартакіади», «Товариська зустріч з футбола з спортсменами «Зорьки», «Складання нормативів з плавання»...

У червні, наприклад, Микола Педюра виявив, що в загонах молодших школярів більше 60 хлопчиків і дівчаток не вміють навіть триматися на воді. Разом з Миколою Постороннім і кращими громадськими фізоргами майже щодня дітей водили до ставу. Починали з найпростіших елементів плавання. Пройшло два тижні, і вже 27 вихованців табору могли пропливти 25-метрову дистанцію. Знову тренування...

Начальник табору комуністка Р. М. Волошина зауважила:

— Треба гарно оформити ігрові майданчики, всі спортивні сектори. Щоб це було маленьке олімпійське містечко, щоб кликало дітей до краси. І всі змагання мають бути святковими.

Вирішили провести свою олімпіаду-79, присвячену VII літній Спартакіаді народів СРСР. У кожному загоні не відбирали кращих із кращих. На старти повинні були вийти всі піонери. Тож ті, хто вже має спортивні розряди, не раз виступали на міських і обласних змаганнях школярів, допомагали своїм друзям. Крім М. Педюри і М. Посторонка з легкоатлетами працював Д. Терзі.

І ось настав день відкриття олімпіади. У таборі лунали спортивні марші. До флагштока кращі спортсмени несли полотнище з олімпійськими кільцями. Фізорги складали рапорти про спортивні досягнення в кожному загоні.

ПЕРШИМИ на старт вийшли багатоборці ГПО, легкоатлети. Через кожних десять хвилин секретар Олімпіади повідомляв кращі результати юних олімпійців:

— Шестикласниця Ганна Сюрик стрибнула в довжину на 4 метри 40 сантиметрів. Це її попередній результат. На міських змаганнях було 4.70.

— Володя Паргамон кинув м'ячик за 45 метрову відмітку.

Коли вийшли на 60-метрову бігову доріжку, то результати окремих спортсменів дещо не відповідали нормативам комплексу ГПО. І тоді разом зі своїми вихованцями побіг Дмитро Терзі. Це внесло пожвавлення в спортивну боротьбу.

— На стометрівці комсомолець Дмитро Терзі показав результат 12 секунд. Це на одну секунду вище нормативу на золотий значок. І стрибнув у довжину 5 метрів 70 сантиметрів.

Піонери вітали свого вихователя. А тим часом з гучномовця — нове повідомлення:

— За п'ять секунд подолав тридцятиметрівку Андрій Сертун. На три метри сорок сантиметрів стрибнув п'ятикласник Саша Сгомориш. Десятирічний Юра Довгань у стрибках в довжину мав 3 метри 60 сантиметрів.

В усіх секторах успішно виступав кращий горніст табору п'ятикласник Кіровоградської восьмирічної школи № 2 Володя Дудник. Він — син кранівниці заводу «Червона зірка» Валентини Дудник. Хлопчик уже має перший юнацький розряд з спортивної гімнастики. Тут перед вихованцями табору, він виступав з показовими гімнастичними вправами, щоранку вибігав на лісові стежки, показуючи приклад іншим, як треба постійно займатися спортом.

Коли хлопчики підійшли до перекладини, Володя Дудник без хизування сказав:

— Хочете, я за кожного з вас підтягнуся десять разів?

І піднягнувся з першої спроби 18 разів.

Кожному піонерові, який переміг в особистому заліку, вручили призи, грамоти. Нагороди — загонам.

— Через кілька днів, — оголосив Педюра, — нормативи ГПО складатимуть піонервожаті і вихователі. Залік у них приймуть переможці наших Малих олімпійських ігор.

Тренувались усі разом — і вихователі, і їхні вихованці. Не заради нагород, які отримають. А щоб знову зростала майстерність, щоб було свято.

ПРИЙДУТЬ діти восени до школи — не треба буде робити «розкачки». Усі в добрій спортивній формі. 780 вихованців піонерського табору імені Юрія Гагаріна зуміють довести, що літо для них дало багато. Згадають військово-спортивну гру «Зірниця», згадають трудовий десант на поля трепівського колгоспу «Маяк», поділяться враженнями про вечір інтернаціональної дружби, на якому вони зустрілись з болгарськими піонерами, про туристські походи. Розкажуть своїм однолітькам про вечір бойової слави, на якому виступала начальник табору Р. М. Волошина, жінка-комуністка, перша комсомолка міста. У тридцяті роки вона була ватажком комсомольців заводу, після війни їй доручили піонерський табір для дітей загиблих воїнів. 28 років працювала вона директором Палацу культури імені Жовтня. Але не всі знали, що Волошина з першого і до останнього дня Великої Вітчизняної війни йшла фронтовими плацдармами в ролі начальника поста оповіщення зенітного підрозділу. І ось ця жінка, яка тепер схожа на їхніх бабусь, сердечно сказала їм:

— Треба, щоб виросли здоровими і міцними. Бо ви — наша радість і наша надія.

Ось чому спалахнуло олімпійське вогнище в піонерському таборі.

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комунара».

ФУТБОЛ

«Зірка»—«Добруджа»—5:1

Як ми вже повідомляли, для проведення навчально-тренувального збору в Кіровоград приїхала футбольна команда «Добруджа» з міста Толбухіна Народної Республіки Болгарії. Вона провела першу товариську зустріч із «Зіркою».

Наші земляки в обох таймах мали територіальну перевагу. До відпочинку м'яч один раз (після удару Олександра Алексеєва) побував у сітці воріт, які захищав Маріан Сімеонов. Друга половина матчу проходила у безперервних атаках господарів поля. На 61-й хвилині капітан «Зірки» Юрій Касьонкін вдруге примусив гостей виводити м'яч у гру з центра поля. А через три хвилини Віктор Мунтян влучно реалізував штрафний удар — 3:0. Натиск кіровоградців на цьому не припинився. І вони ще двічі добилися успіху (автором обох голів був Алексеєв). Поєдинок закінчився з рахунком 5:1 на користь «Зірки».

В. ШАБАЛІН

ТВ

ВІВТОРОК

24 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — На VII літній Спартакіаді народів СРСР. 9.05 — Концерт дитячого хору «Дунайські хвилі» (Болгарія). 9.30 — Телефільм для дітей. «Тимур і його команда». 2 серія. 10.35 — «Клуб кіноподорожей». По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — «Сільські будні». 15.30 — «Справи московського комсомолу». 16.00 — На VII літній Спартакіаді народів СРСР. 17.00 — Концерт. 17.20 — «Василь Шукшин. Письменник, актор, режисер». 18.45 — «Сьогодні у світі» 19.00 — Музична програма. «Разом — дружна сім'я». 19.30 — «Кіровоградщина живиць». (Кіровоград). 19.45 — Мультфільми. (Кіровоград). 20.00 — Телефільм про народного артиста СРСР Ю. Нікуліна. «Сьогодні і кожний день». 21.00 — «Час». 21.35 — На VII літній Спартакіаді народів СРСР.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.30 — Новини. 10.15 — Для дітей. «Сонечко». 10.35 — Телефільм «Тютюновий капітан». 12.00 — Сьогодні — відкриття II Всесоюзного зльоту тимурівців. «Салют Гайдару». 15.30 — «Телепост на ударній будові». 16.00 — Виступ хорової капели Львівського державного університету. 16.30 — Для дітей. «Пригоди Піфа». Лялькова вистава. 17.20 — Документальний телефільм. 17.35 — Концерт. 18.00 — Реклама. Оголошення. 18.30 — Для дітей. «Візерунки». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Наука і життя». 20.25 — Уривки з оперет. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — «Зустріч з піснею». 22.05 — VII літня Спартакіада народів СРСР. Гандбол. По закінченні — новини.

СЕРЕДА

25 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 14.30 — Новини. 14.50 — «Міста Олімпіади-80». Документальний телефільм. Ленінград. 15.10 — Фільм-концерт «Сім мініатюр Сходу». 15.30 — «Відгукніться, сурмачі!». 16.00 — На VII літній Спартакіаді народів СРСР. 17.00 — Виступ вокально - інструментального ансамблю «Гуцулочка». 17.15 — «Спор-клуб». 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «День за днем». (Кіровоград) 19.10 — Оголошення. (Кіровоград). 19.15 — «Населенню — про цивільну оборону». (Кіровоград). 19.25 — І. Шток «Божественна комедія». Фільм-вистава. 21.00 — «Час». 21.35 — На VII літній Спартакіаді народів СРСР. 22.00 — «Сьогодні у світі». 22.15 — «Документальний екран».

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.20 — «Палітра». 10.55 — І. Карабіц. Симфонія «П'ять пісень про Україну». 11.40 — Телефільм «Смерть під вітрилами» 13.50 — «Наука і релігія». 16.00 — «Вахта врожаю». 16.20 — Ліричні мелодії М. Таривердієва. 16.40 — «Депутати і життя». 17.00 — «Компас туриста». 17.45 — Документальний телефільм «Азов». 18.00 — Для дітей. «В гостях у казки». 18.30 — «Актуальна камера». 19.00 — VII літня Спартакіада народів СРСР. Футбол. Україна — РРФСР. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Два Федори». 23.00 — VII літня Спартакіада народів СРСР. По закінченні — новини.

ЧЕТВЕР

26 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Щоденник VII літньої Спартакіади народів СРСР. 9.05 — С. Я. Маршак «Книга в твоєму житті». 9.50 — Телефільм «Вітрила». І серія. 10.55 — Документальний фільм «Походження майстра». По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Документальні фільми. 15.30 — «Російська мова». 16.00 — На VII літній Спартакіаді народів СРСР. 17.00 — «Творчість юних». 17.35 — До національного свята Куби — Дня національного повстання. Документальний телефільм. 18.35 — Мультфільм. 18.45 — «Сьогодні у світі» 19.00 — Вистава Полтавського музично - драматичного театру ім. М. В. Гоголя «Енеїда» (Кіровоград). 21.00 — «Час». 21.35 — На VII літній Спартакіаді народів СРСР 22.00 — «Сьогодні у світі». 22.15 — На VII літній Спартакіаді народів СРСР. 22.40 — Фільм-концерт «Арфи чарівні струни».

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.00 — «Комсомольська традиція». 16.30 — Для дітей. «Сонечне коло». 16.50 — «Вам, абітурієнти». Українська сільськогосподарська академія. 17.25 — До 80-річчя з дня народження П. А. Павленка. «Натхнення». 18.00 — Фільм-концерт «Хорошки». 18.30 — VII літня Спартакіада народів СРСР. Гандбол. 19.45 — «Актуальна камера». 20.15 — «Крим курортний». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — «Музична пошта». 22.15 — Вечір спортивної слави, присвячений VII літній Спартакіаді народів СРСР. По закінченні — новини.

П'ЯТНИЦЯ

27 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Щоденник VII літньої Спартакіади народів СРСР. 9.05 — «Зірочка». Кіноальманах для дітей. 9.50 — Телефільм «Вітрила». 2 серія. 10.55 — Фільм-концерт «Фанфар срібні звуки». По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Документальні телефільми соціалістичних країн. 15.45 — Концерт сільських художніх колективів Казахської РСР. 16.00 — На VII літній Спартакіаді народів СРСР. 17.00 — «День за днем». (Кіровоград). 17.10 — Телефільми. (Кіровоград). 17.30 — «ЦНТІ повідомляє». Передача 4. (Кіровоград) 18.00 — Шахова школа. 18.30 — «Вірші — дітям». 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Людина. Земля. Всесвіт». 19.45 — «Бенефіс». Музична програма з участю Л. Гурченко. 21.00 — «Час». 21.35 — На VII літній Спартакіаді народів СРСР. 22.00 — «Сьогодні у світі». 22.15 — На VII літній Спартакіаді народів СРСР. 22.50 — Російські народні пісні і романси у виконанні народного артиста СРСР Б. Штоколова.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — Для дітей. «Сонечко». 10.45 — Фільм «Два Федори». 12.10 — «Піонерське літо». 12.40 — «Зустріч з піснею». 15.45 — «Їм салютувала Москва». До 35-річчя визволення Львова та Івано-Франківська від німецько-фашистських загарбників. 16.45 — «Кіно-компанія «Глобус». 17.10 — «Коли співають світлофори». Лялькова вистава. 18.00 — «Вахта врожаю». 18.30 — К. т. Любителям хорового співу. (Кіровоград на Республіканське телебачення). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Знімається кіно». Республіканський конкурс аматорських кінострічок «В об'єктиві — діти». 20.30 — «В ефірі — пісня». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — О. Заградник. «Мелодія для павича». Вистава. У перерві — новини.

СУБОТА

28 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Щоденник VII літньої Спартакіади народів СРСР. 9.05 — «Умілі руки». 9.35 — «Для вас, батьки». 10.05 — Концерт хору хлопчиків Московського хорового училища. 10.45 — «Ради і життя». 11.15 — «Ранкова пошта». 11.45 — «По музеях і виставочних залах». 12.10 — «Спортлото». 12.25 — «Здоров'я». 13.10 — Художній фільм для дітей «Пропало літо». 14.30 — Новини. 14.50 — «Веселка». III Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості (Соціалістична Республіка Румунія). 15.15 — Зустрічі за вашим проханням. Відповіді на листи телеглядачів. 16.00 — На VII літній Спартакіаді народів СРСР. 17.00 — «У світі тварин». 18.00 — «9-а студія». 19.00 — На VII літній Спартакіаді народів СРСР. Футбол. Півфінал. 21.00 — «Час». 21.35 — На VII літній Спартакіаді народів СРСР. 22.30 — Музичний фільм «Розповідь про сумну долю Керрі». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — Для дітей. Телефільм. «Хвилі Чорного моря». І серія. 11.25 — Виступають хор і оркестр народних інструментів Українського телебачення і радіо. 11.55 — Студія «Золотий ключик». 12.45 — Симфонічна музика. 13.35 — Завтра — День Військово-Морського Флоту СРСР. 14.20 — Концерт духового оркестру. 14.50 — «Закон і ми». 15.20 — Для дітей. «Сонечко». 15.50 — «Так у нашому роду повелося». 16.50 — «Урок мужності». 17.35 — Музичний фільм «Чотири весни». 18.35 — Документальний фільм. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Художній фільм «Односельці». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — VII літня Спартакіада народів СРСР. Гандбол. Півфінал. (Відеозапис). По закінченні — новини.

НЕДІЛЯ

29 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Щоденник VII літньої Спартакіади народів СРСР. 9.30 — «Будильник». 10.00 — «Служу Радянському Союзу». 11.00 — До міжнародного року дитини. Док. телефільм «Про війнам'ятніше». 11.50 — Мультфільм. «Комаров». 12.00 — «Музичний кіоск». 12.30 — Сільська година. 13.30 — Б. Лавренньов. «Розлом». Вистава. 16.00 — На VII літній Спартакіаді народів СРСР. 17.00 — Сьогодні — День Військово-Морського Флоту СРСР. 17.15 — Концерт. 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — І. Штраус. «Вальс». 18.55 — «Клуб кіноподорожей». 19.55 — Телетеатр мініатюр «Тринадцять стільців». 21.00 — «Час». 21.35 — На VII літній Спартакіаді народів СРСР. 22.00 — Народний артист СРСР С. Ріхтер виконує сонати Л. Бетховена. По закінченні — «Новини».

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — Худ. телефільм «Хвилі Чорного моря». 2 серія. 11.25 — Сьогодні — День Військово-Морського Флоту. 12.10 — Док. фільм «Олімпійський характер». 13.30 — Для дітей «Василиса Прекрасна». Лялькова вистава. 14.30 — «Доброго Вам здоров'я». 15.00 — Концерт. 15.25 — «Слава солдатська». 16.25 — Грає лауреат міжнародного конкурсу В. Стецун. (Баян). 17.00 — Док. фільм «В'ятські мережева». 17.15 — «Трикутник». 18.10 — С. Станкович. Симфонієтта. По закінченні — Новини. 18.30 — VII літня Спартакіада народів СРСР. Гандбол. Півфінал. 19.40 — Актуальна камера. 20.10 — «Недільний сувенір». Музично-розважальна програма. 20.40 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Худ. фільм «Іду свойм курсом». По закінченні — новини.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

БУДІВЕЛЬНО-МОНТАЖНОМУ УПРАВЛІННЮ КІРОВОГРАДСЬКОГО ЗАВОДУ ДРУКАРСЬКИХ МАШИНОК

потрібні на постійну роботу:

КРАНІВНИК (заробітна плата 170—190 крб.): СЛЮСАР (160—170 крб.), МУЛЯРІ (170—180 крб.), ОБЛИЦЮВАЛЬНИКИ (170—190 крб.) та БЕТОНЩИК (175—195 крб.).

Оплата праці відрядно-преміальна. Одинаки забезпечуються гуртожитком.

Адреса: 316050, м. КІРОВОГРАД, ПРОВ. ВЕЛИКОВИСКІВСЬКИЙ, 7 «А», тел. 2-17-14 ЇХАТИ АВТОБУСОМ № 8 ДО ЗУПИНКИ «САДОК» (БІЛЯ АВТОВОКЗАЛУ).

АДМІНІСТРАЦІЯ.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.
На украинском языке.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

наша адреса
316050, МСП, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

ВК 32880. Обсяг 0,5 друк. арк. Індекс 61197. Зам. № 364. Тираж 60 500.